

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Illvstrivm Virorum Epistolae, Hebraicae, Graecae et Latinae, Ad Ioannem Reuchlin Phorcensem virum nostra aetate doctissimum diuersis temporibus missae

Reuchlin, Johannes

Hagenoae, 1519

Ioannes Reuchlin Phorcensis S. D. P. Ioanni ex Lupis de Hermansgrun

[urn:nbn:de:bsz:31-270838](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-270838)

E P I S. I L L V S T. V I R O R V M A D

statu ad te perscribere. Et quidem multo tempore frustra laboratū est non sine maximo metu, ne re infecta discederemus, quod atrocissimū uenenū nr̄ae Reipub, fuisset, uerū diuino auxilio & quorundam illustrissimorum clarissimorumq; uirorum frequētissimo labore, cura, diligētiāq; tandem in uiam reuersum est, ut iam summa concordia ordinum, omnes Rempub. saluam & cupiant & uelint. Ego semper existimaui imperio nostro nihil periculosius tristiusq; ciuilibus & intestinis bellis contingere posse. Incendio uero domestico restincto, ubi recto ordine uiuere & consiliis rem agere uolumus, nullarum gētium arma nobis metuenda esse. De rege Galliarum nulla nobis amplius cura est. Proinde nihil de hac re scribam. Dux Eberardus tuus, immo meus, forte aliquid gallicae eloquentiae ad te mittet. Nos ex illis altitudinem animi in Gallo, & sapiētiam in filio gallinae miramur. Vale.

Ioannes Reuchlin Phorcensis S. D. P. Ioanni
ex Lupis de Hermansgrun.

Non potuit abs quouis homine iucundius mihi renunciatum esse, q̄ te in Vangionibus legatū ferre, quē & audissem antea Pōponio p̄ceptore literas expiscatū. Deinde usq; in palaestinā mari terraq; fuisse uersatum, ut haud iniuria de te sicut de Vlyssē p̄dicandum sit, q̄ multorum hominum uideris urbes, & ingenia noris. Ergo me non frustratur opera mea ingens & assidua in q̄rendis optimis uiris. Idq; gaudeo admodum meae fortunae. Soleo enim saepe inter quā plurimos odorari atq; seligere de nobilioribus unum, quo cum literae me iungant perq; familiariter, is tu es ipse nunc. Cuius nomen in laudatissimorū numerū refertur, profecto perlibēter & cum singulari quadam animi uoluptate audio tales ad nostram Remp. & Germanorum gloriam restaurandam accersiri legatos, quorum ante acta uita domi belliq; clara sit. Neq; enim Centauros uolo, nec Androgynos, id est nec agrestes tantum, neq; solum comptos, sed homines simul & manu & lingua potentes, hi nimirū profuisse magis uisi sunt, quā aut soli togati, aut soli ut poeta caecus ait bene ocreati. Sic Nestor ille senex a laudato uiro iure laudabatur, q̄ & orator esset, de cui⁹ lingua melle dulcior stillabat orō & simul q̄ acerrimus quondam puginator cum optimis certatoribus Pirithoo, Dryante, Cœneo, Polyphemo, Theseoq; manus conseruerat.

I. O. REUCHLIN. LIBER PRIMVS

Quapropter idem in exercitu plus cæteris & consilio ualuit & sapientia. Cuiq; iterum ad Troiam magnus mittetur Achilles, iterum mea sententia consulendi sunt, non Therisitæ, sed Nestores. Admirabile hominibus uideri potuit, te talem uirum tam strenuum armis quàm literis doctum ex illo Dmoadam pyrgo, id est puellarum arce quam Maidburg uocant processisse. (Græci namq; Dmoadas appellat puellas ancillares, quas sermone uernaculo per aphæresin seu Endian prima litera sublata Meid dicimus, & pyrgon burgum, ueluti pyxos buxus) Itaq; ut redeam, admirabile potuit senatui populoque uideri talem legatum abs quadam puellarum aula missum esse. Quarum Venus sit dea, non Mars. At meminisse debuerant Bellonam in uatrum oraculis uno cognoscere Pallada Minerualem dici, haud sine prudenti mysterio. Quod uirum fortem atq; pugnacem non solum robusto uerum etiam culto corpore ac mente perspicaci deceat esse. Id tu nolis uelim aliter atq; ipse senserim accipere pro animi scilicet tui bonitate liberalitateq;. Tantum ut cognoscas optare me in amicitia tua penetralia secessum ire. Quod si rescriptis tui sensero ego quidem recte ualebo, & ut tu ipse quam optime ualeas opto. Ex Tubinga Idibus Iulii. Anno M. CCCC. lxxxv.

Ioannis Reuchlin Phorcensis ad Ioannem Lycæum
uulgo ex Lupis de Hermansgrun Carmen.

Hortaris facili committam nomina Musæ
Clara ducis nuper, qui fuit ante Comes
Parce precor, nescis circum mea pectora frigus.
Exigis a minimo rhetore magna nimis
Pressula saepe leui modulamur carmina plectro
Quæ nostra nimium garrula fauce uolant.
Ast ego dum memini querulos ita stridere uersus
Auribus indignum spongia sorbit opus
Pectus habes nostrum, gelido quod sanguine friget
Irretire potest, altera noxa lyram
Cernere multa soles, tibi multa Lycæe uidentur
Digna sub antiqua posteritate legi
Vangionum celebri tu conspicias omnia circo
Reges atq; duces, signa, trophæa, choros
Splendentes procerum Musis comitantibus aulas

EPIS. ILLVST. VIRORVM AD

Ipse canas quia nam grandia quæq; uides
 Me domus & tecti laquearia facta uetusti
 Me teges umbrosi culminis atra tenet
 Mussito, uel factis dirimo quandoq; diebus
 Iurgia cerdonum; sic mea gesta capis
 Quid nec uisa notem chlamydati pægmata regis
 Seu celata mihi, Sueuica spectra Ducis
 Ilias illa meæ gentis, scribetur in undas
 Historiæ Zephyrus nomina uana feret
 Semper enim fugiunt musas Nicer atq; Bacenæ
 Et nequit in Sueuis uatibus esse locus.

Bermetomagum Mense Sextili

Anno M. cccc. lxxxv.

Ioannes Reuchlin Phorcensis. S. D. Ioanni ex Lupis
 de Hermansgrün in splendidissimis Imperii Romani
 Comitibus apud Vangiones oratori Maidburgensi.

NI memoria tenerè e binis tuis literis perpetua me obstrictū
 lege non tū diligendi, uerū etiā amandi tui ut iam mihi fu-
 turus sis alter ego, inuiderè utiq; tibi tot noua quæ uobis quo-
 tidie istuc afferuntur, modo auditu, modo uisu digna. Primū illud
 nescio quid de strage Gallorum & ei⁹ regis difficili salute casis In-
 subribus obrenta. Tum aliquem militiae Veneræ ductorem nō sine
 suorum interitu interfectum. Deinde Parthenopeium regnatorem
 Neapoli restitutū. Quo mihi quidem uideri debeat illud perq̄ ue-
 nuste cecidisse, quod abs te quoq; animaduerti potuit, ut ab insultu
 hoc quem destinauimus. Imperio nostro quiescendum sit. Heus tu
 num id ita putas? an forte semper belligerandū est. Tu tamen pru-
 dentissime facies, si ad pacem quæ conducant persuadeas, sed terret
 exteros forsitan inquires horribile hoc examen Germanorum. Equi-
 dem non sum nescius quin contineri uestris finibus agrefeatis, ma-
 xime cum non ex fortuna sed ex uirtute pendeamus. Sola recorda-
 tio Germani nomini s, una illa regis nostri cōfœderatio, uel mini-
 mus iste rumor armorum Teutoniciq; apparatus, tantis ictibus Re-
 gem Galliæ pulsauit, ut fugæ auxilium is tandem commodius sibi
 duxerit. Quid agitur? Cessabimus? an non fruamur facultate nostra
 illa inclyta stipati multis fortissimis atq; optimis uiris. Sed caucis